

כסף הוא כסף

ע זרך הדין כספי התנגד לשאלה, מאחר שזו עדות שמיצה. השופט ביטל אותה.
תמיר: ובכן, הם באו אליך. אמרת שהיית הקוסאי. אתם מנהלים ספרים?
ספקטור: אנחנו מנהלים חשבונות.
תמיר: ויש חשבון של קריסטלים על מאות לירות למר עמוס בן גוריון?
ספקטור: אין.
תמיר: מר בן גוריון ביקש ממך חשבון?
ספקטור: לא.
תמיר: הוא הציע לשלם?
ספקטור: לי לא.
תמיר: ביקשת תשלום?
ספקטור: לא.
תמיר: שייקה שילם לך?
ספקטור: לא. אבל קפלן שילם לי את החלק שלי. **השופט:** מה זאת אומרת?
ספקטור: היינו שלושה שותפים, מר פיק מצרפת, קפלן ואני. אמרתי לקפלן שבשבילי עמוס הוא עמוס, אבל כסף הוא כסף, ואני לא צריך להפסיד. קפלן שילם לי את החלק שלי.
תמיר: פלוס רוח?
ספקטור: רוח לא היה בעסק הזה.

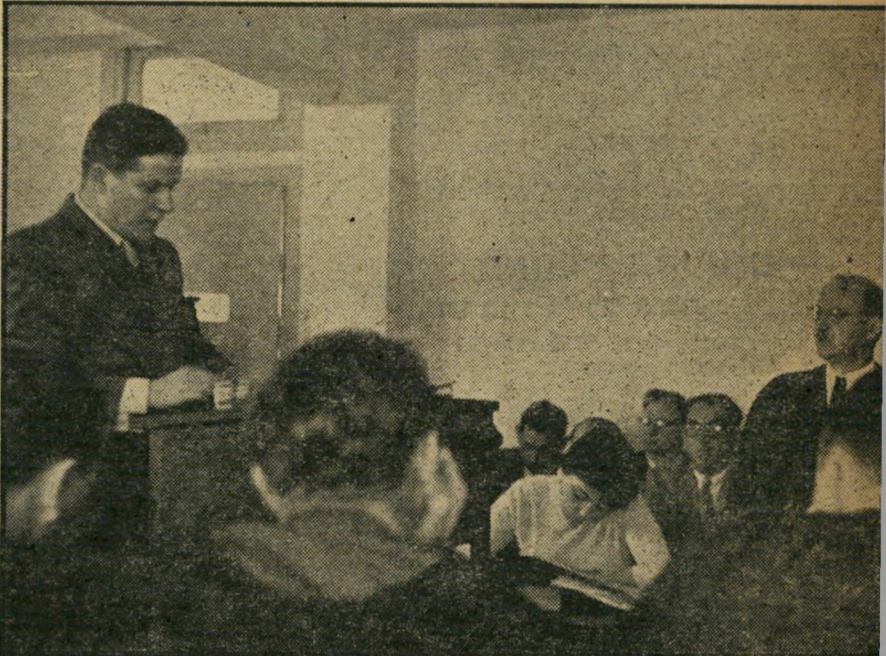
ספקטור: היה לו מצבירות.
תמיר: איזה מצבירות?
ספקטור: אם בא למסיבה, הוא צריך לבוא במצבירות טוב.
תמיר: מי היה עמינצח רובינשטיין?
ספקטור: עמיל מכס.
תמיר: כשכא עמוס למסיבה בכפר-שמריהו, חיכת לו?
ספקטור: ידענו שהוא צריך לבוא.
תמיר: בפעם השניה נפגשת איתו כשכא למחסן שלך? מחסן למה?
ספקטור: לזכוכית.
תמיר: אולי תדייק?
ספקטור: לקריסטלים. זה גם כן זכוכית.
תמיר: לשם מה באו אליך?
ספקטור: הוא בא עם אשתו, יסה ירקוני ושייקה ירקוני.
תמיר: לשם מה?
ספקטור: לבחור כל מיני זכוכית. שייקה הביא אותם.
תמיר: הם בחרו?
ספקטור: כן.
תמיר: מה עשו בהם?
ספקטור: איני זוכר אם אני הובלתי...
תמיר: מה עשו?
ספקטור: ארזתי אותם בתוך קרטונים.
תמיר: עבור מי?
ספקטור: עבור שייקה ומר עמוס.
תמיר: מתי עזב עמוס?
ספקטור: עם שייקה. הוא עזב והשאיר את הנשים.
תמיר: לפני שארזת, או אחרי?
ספקטור: איני זוכר.
תמיר: ואחר כך מה קרה?
ספקטור: הובלתי אותם באוטו שלי.
תמיר: כשהיה שם, איך פנה אליך?

אפלבוים: האם נפגשת עם התובע בעוד כמה מקומות פומביים לפני ואחרי המסיבה בכפר-שמריהו?
ספקטור: כן. באלדורדו, בחיפה.
אפלבוים: מתי?
ספקטור: בערך באותו הזמן.
אפלבוים: מה זה אלדורדו?
ספקטור: כל אחד יודע. זה לא בית-הכנסת הגדול.
אפלבוים: מתי זה היה?
ספקטור: בשעות הקטנות.
אפלבוים: לפני אחת בלילה?
ספקטור: אחרי אחת. בערך בשתיים.
אפלבוים: עוד היה פתוח בשעה שתיים?
ספקטור: יש קליאנטים מיוחדים, שאם הם דופקים בדת, פותחים.
אפלבוים: מי היה שם?
ספקטור: היו עמוס, עמינצח ושפי.
אפלבוים: היו גם נשים?
ספקטור: היו גם נשים.
אפלבוים: מצבירותך היה עליו?
ספקטור: מוכרח להיות עליו בשעה שתיים.
אפלבוים: היו שם עוד?
ספקטור: היו בחורות מן הבאר.

★ ★ ★

מכונות בשדה חרוש

ב רגע זה כבר היה ברור על מה נטוש הקרב, אף שאיש לא הזכיר זאת בפירוש. בתשובותיו בשבועה לשאלוני הנתבעים, הצהיר עמוס בן גוריון כי לא הכיר את אליהו ספקטור, וכי רק מתוך השאלונים של הנתבעים נודע לו בכלל כי המשתתפים באותה מסיבה היו שמואל קפלן ואליהו ספקטור. מאחר שקפלן חייב בדיון באשמת הברחות, הרי עצם ההתרועעות שלו עם סגן המפקח הכללי ועם ה-

..בשלוש בבוקר מצב הרוח הוא תמיד טוב...

...נמוס הוא עמוס, אבל כסף הוא כסף"

תמיר: מי לקח את הקריסטלים? משפחת ירקוני או משפחת בן גוריון?
ספקטור: אני לא יכול להשיב על שאלות כאלה.
כספי: מדובר על משפחת עמוס בן גוריון.
השופט: לי זה ברור.
תמיר: אני מבקש שיהיה ברור, כשאני מדבר במשפט זה על מר בן גוריון, אני מתכוון למר עמוס בן גוריון.
כספי: עוד נגיע לזה היום!
תמיר: פגשת פעם נוספת את מר בן גוריון?
ספקטור: בדרך להרצליה ומהרצליה, כמה פעמים. פעם ליד בית-יקפה ניצה.
תמיר: מה היה בקפה ניצה?
ספקטור: אני הייתי בפנים ושם ישבה אשתו של עמוס בן גוריון. אני לייתי את הגברת לאוטו.
השופט: האם זה חשוב?
תמיר: מר עמוס בן גוריון אמר בשבועה שרק אחרי הגשת השאלונים שמע על מר ספקטור. אני אומר שזה אחד השקרים הרבים שיש בתשובותיו לשאלונים. אמרת לו שלום?
ספקטור: תמיד אומרים שלום.

ספקטור: אני חושב ש- או עשה את ההכרה הרש- מית. או בכלל הקריסטלים שלי היו ידועים מן ועד באר-שבע.
השופט: אני מאמין. (צחק באזנס)
תמיר: מה היה מחיר הקריסטלים שלקחו?
ספקטור: אני לא יכול להגיד.
תמיר: בערך? שלוש מאות? ארבע מאות?
ספקטור: כמה מאות לירות.
תמיר: מר בן גוריון שילם?
ספקטור: לי באופן אישי לא.
תמיר: מי היה הקופאי?
ספקטור: אני הייתי הקופאי.
תמיר: אז איך זה?
ספקטור: תן לי להסביר. היות ששייקה ועמוס לא באו למחסן מפני שאני קראתי להם, אלא מפני שמר קפלן קרא להם...
השופט: מה זאת אומרת? אם אתה ידוע מן ועד באר-שבע, מדוע צריכים לקרוא?
ספקטור: אנו לא היינו מוכרים ליחידים. אנו אימפורטרים. אבל היו אנשים שהזמנתי. במקרה זה מר קפלן הזמין.
תמיר: איזה קשר היה לקפלן איתם?
ספקטור: אני חושב שהוא ושייקה ידועים. היו להם קשרים מסחריים.
תמיר: מה אמר קפלן?

קצין שפי, שהיה אז אחראי למלחמה בהברחות, מורה למר די. נקודה זו הובלטה יותר כשקם עורך-הדין שמואל תמיר והמשיך בחקירה.
תמיר: נחזור לכפר-שמריהו. איך נקרא המקום בדיוק?
ספקטור: דר שווארצר חירש.
תמיר: והפעם הזאת, שנפגשת עם מר עמוס בן גוריון בשווארצר חירש, היה לפני או אחרי שנפגשתם במחסן שלך?
ספקטור: אני לא יכול לזכור באיזה זמן היה מר בן גוריון במחסן.
תמיר: אתם שוחחתי בבית-היקפה? החלפתם דברים?
ספקטור: כן.
תמיר: כמה אנשים הייתם בסך הכל?
ספקטור: שבעה איש.
תמיר: כולל שתי הגבירות?
ספקטור: כן.
תמיר: ישבתם ליד שולחן אחד?
ספקטור: ליד שולחן אחד.
תמיר: ומלבדכם לא היו אנשים אחרים במקום?
ספקטור: אני חושב שהיה זוג אחד, אבל בפנים חפנטיון.
תמיר: היכן מצאתם את מכונותיו של מר בן גוריון?
ספקטור: בשדה חרוש. באדמה חרושה.
תמיר: ליד הכביש?
ספקטור: לא.
תמיר: הוא אמר לכם איך הגיע לשם?
ספקטור: הוא אמר שתעה בדרך.
תמיר: באיזה מצב היה כשהגיע?
ספקטור: היה לילה. לא יכולתי לראות.
תמיר: אבל היה אור!